



Orkestro muzikos koncertas

Meilės ir jūros poema

**LIETUVOS NACIONALINIS
SIMFONINIS ORKESTRAS**

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas
Pitrėnas)

Solistas

MODESTAS SEDLEVIČIUS

(baritonas)

Dirigentas

VICTORIEN VANOOSTEN

(Prancūzija)

**DAINUOJAMIEJI
TEKSTAI**

2026 m. balandžio 18 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

**Ernesto Chaussono „Meilės ir jūros poemos“
(„Poème de l'amour et de la mer“)**

dainuojami tekstai

(Maurice'o Bouchoro ir nežinomo poeto eilės)

I dalis. „Vandens lelija“ („La Fleur des eaux“)

Maurice'o Bouchoro eilės iš ciklo „Vandens lelija“
(„La Fleur des eaux“)

Rinkinys „Meilės ir jūros poemos“ („Les poèmes de
l'amour et de la mer“) išleistas 1876 m.

Ore tvyro švelnus alyvų kvapas,
Sienas apsviję jų žiedai
Iškvėpina moterų plaukus.
Jūra užsidega vidudienio saulėje,
Ir atsiritusios švytinčios bangos
Glamonėja smulkų pakrantės smėlį.

O dangau, tokios pat spalvos kaip jos akys,
Vėjeli, kuris uždainuoja tarp alyvų žiedų
Ir surenki visus jų kvapsnius,
Upeliai, aptaškantys jos rūbą, o žali takeliai,
Virpantys po jos brangiomis kojulėmis,
Man parodykit mano mylimąją!

*L'air est plein d'une odeur exquise de lilas
Qui, fleurissant du haut des murs jusques
en bas,
Embaument les cheveux des femmes.
La mer au grand soleil va toute s'embraser,
Et sur le sable fin qu'elles viennent baiser
Roulent d'éblouissantes lames.*

*Ô ciel qui de ses yeux dois porter la
couleur,
Brise qui vas chanter dans les lilas en fleur
Pour en sortir tout embaumée,
Ruisseaux qui mouillerez sa robe, ô verts
sentiers,
Vous qui tressaillerez sous ses chers petits
pieds,
Faites-moi voir ma bien aimée!*

Ir mano širdis prabudo šį vasaros rytą,
Nes pakrantėje sutikta graži mergaitė
Pažvelgė į mane švytinčiomis akimis
Ir man nusišypsojo švelniai ir baugščiai.

Jaunystės ir meilės perkeista,
Tu man tada pasirodei lyg pasaulio siela;
Mano širdis nuskriejo link tavęs, tu ją pasiėmei,
Ir prasivėręs dangus mus apipylė rožėmis.

*Et mon cœur s'est levé par ce matin d'été;
Car une belle enfant était sur le rivage,
Laissant errer sur moi des yeux pleins de
clarté,
Et qui me souriait d'un air tendre et
sauvage.*

*Toi que transfiguraient la jeunesse et
l'amour,
Tu m'apparus alors comme l'âme des
choses;
Mon cœur vola vers toi, tu le pris sans
retour,
Et du ciel entr'ouvert pleuvaient sur nous
des roses.*

Kaip gailiai ir niauriai
Nuskamba atsisveikinimo valanda!
Jūra plakasi į krantą
Lyg šaipūnė ir jai nerūpi,
Kad tai atsisveikinimo valanda.

Paukščiai, išskleidę sparnus,
Sklendžia virš bedugnės kone džiugiai;
Vidudienio saulėje žvilga jūra, –
O aš kenčiu tylomis,
Žvelgdamas į spindintį dangų.

*Quel son lamentable et sauvage
Va sonner l'heure de l'adieu!
La mer roule sur le rivage,
Moqueuse, et se souciant peu
Que ce soit l'heure de l'adieu.*

*Des oiseaux passent, l'aile ouverte,
Sur l'abîme presque joyeux ;
Au grand soleil la mer est verte, –
Et je saigne, silencieux,
En regardant briller les cieux.*

Nežinomo poeto eilės

Aš verkiu žvelgdamas į savo gyvenimą,
Kurį jūros bangos neša tolyn;
Aš netekau savo vienintelės sielos,
Ir niūri bangų mūša
Užgožia mano raudas.

Kas žino, ar ši jūra žiauri
Ją sugrąžins mano širdžiai?
Mano akys ją seka;
Jūra gaudžia, ir vėjas pašaipus
Juokiasi iš mano širdies nerimo.

*Je saigne en regardant ma vie
Qui va s'éloigner sur les flots;
Mon âme unique m'est ravie
Et la sombre clameur des flots
Couvre le bruit de mes sanglots.*

*Qui sait si cette mer cruelle
La ramènera vers mon cœur?
Mes regards sont fixés sur elle;
La mer chante, et le vent moqueur
Raille l'angoisse de mon cœur.*

III dalis. „Meilės mirtis“ („La Mort de l'amour“)

Maurice'o Bouchoro eilės iš ciklo „Meilės mirtis“ („La mort de l'amour“)

Rinkinys „Meilės ir jūros poemos“ („Les poèmes de l'amour et de la mer“) išleistas 1876 m.

Jau greitai išvysiu tarp uolų
Salq, žydrq ir linksmq;
Tyliam vandenyje sala
Plūduriuos lyg vandens lelija.

Per ametisto spalvos jūrą
Laivas švelniai slys,
Ir mane džiugins ir liūdins
Šitiek atsiminimų – jau greitai.

*Bientôt l'île bleue et joyeuse
Parmi les rocs m'apparaîtra;
L'île sur l'eau silencieuse
Comme un nénuphar flottera.*

*A travers la mer d'améthyste
Doucelement glisse le bateau,
Et je serai joyeux et triste
De tant me souvenir – bientôt.*

Vėjas blaškė nukritusius lapus; mano mintys
Blaškėsi naktyje lyg tie negyvi lapai.
Tamsus dangus jau švelniai nebebarstė
Daugybės rasantų aukso rožių.

Šiugždantys lapai ir jų šokis klaikus,
Ausį režianti valso muzika;
Regis, vaitojo žvaigždžių šviesoje ir skelbė
Neapsakomą siaubą užgesusios meilės.

Mėnulio glamonėjami sidabriški skroblai
Panėšėjo į šmėklas, o man stingo širdis
Matant keistą mylimosios šypseną.

Mūsų veidai išblyško tarsi lavonų,
Aš bežadis palikau prie jos ir perskaičiau
Fatališką žodį, įrašytą jos didelėse akyse:
užmarštis.

*Le vent roulait les feuilles mortes; mes
pensées
Roulaient comme des feuilles mortes,
dans la nuit.
Jamais si doucement au ciel noir
n'avaient lui
Les mille roses d'or d'où tombent les
rosées.*

*Une danse effrayante, et les feuilles
froissées,
Et qui rendaient un son métallique,
valsaient,
Semblaient gémir sous les étoiles, et
disaient*

*L'inexprimable horreur des amours
trépassés.*

*Les grands hêtres d'argent que la lune
baisait
Étaient des spectres: moi, tout mon sang
se glaçait
En voyant mon aimée étrangement
sourire.*

*Comme des fronts de morts nos fronts
avaient pâli,
Et, muet, me penchant vers elle, je pus
lire
Ce mot fatal écrit dans ses grands yeux:
l'oubli.*

Alyvų ir rožių metas
Nebegrįš šį pavasarį;
Alyvų ir rožių žydėjimo metas,
Taip pat – ir gvazdikų, jau praėjo.

Vėjas pasikeitė, dangus apsiniaukė,
Ir mes nebebėgsim į laukus skinti
Lelijų žydinčių ir puikių rožių;
Pavasaris apniuko ir nustojo žydėti.

Ak, linksmas ir švelnus pavasari,
Pernai nutvieskęs mus saule,
Ak, tavo glamonė nebegali prikelti
Nuvytusių mūsų meilės žiedų!

O tu, ką tu veiki? Gėlės nuvyto,
Saulė aptemo, nebeliko švelnios paunksmės;
Alyvų ir rožių žydėjimo metas
Kartu su mūsų meile pradingo amžinai.

*Le temps des lilas et le temps des roses
Ne reviendra plus à ce printemps-ci;
Le temps des lilas et le temps des roses
Est passés, le temps des œillets aussi.*

*Le vent a changé, les cieux sont
moroses,
Et nous n'irons plus courir, et cueillir
Les lilas en fleur et les belles roses;
Le printemps est triste et ne peut fleurir.*

*Oh! joyeux et doux printemps de l'année,
Qui vins, l'an passé, nous ensoleiller,
Notre fleur d'amour est si bien fanée,
Las! que ton baiser ne peut l'éveiller!*

*Et toi, que fais-tu? pas de fleurs écloses,
Point de gai soleil ni d'ombrages frais;
Le temps des lilas et le temps des roses
Avec notre amour est mort à jamais.*

Iš prancūzų kalbos vertė Genovaitė Dručkutė